Österreich (Admont ?), 2. Hälfte 12. Jh.

Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26897
Copyright: Admont, Benediktinerstift

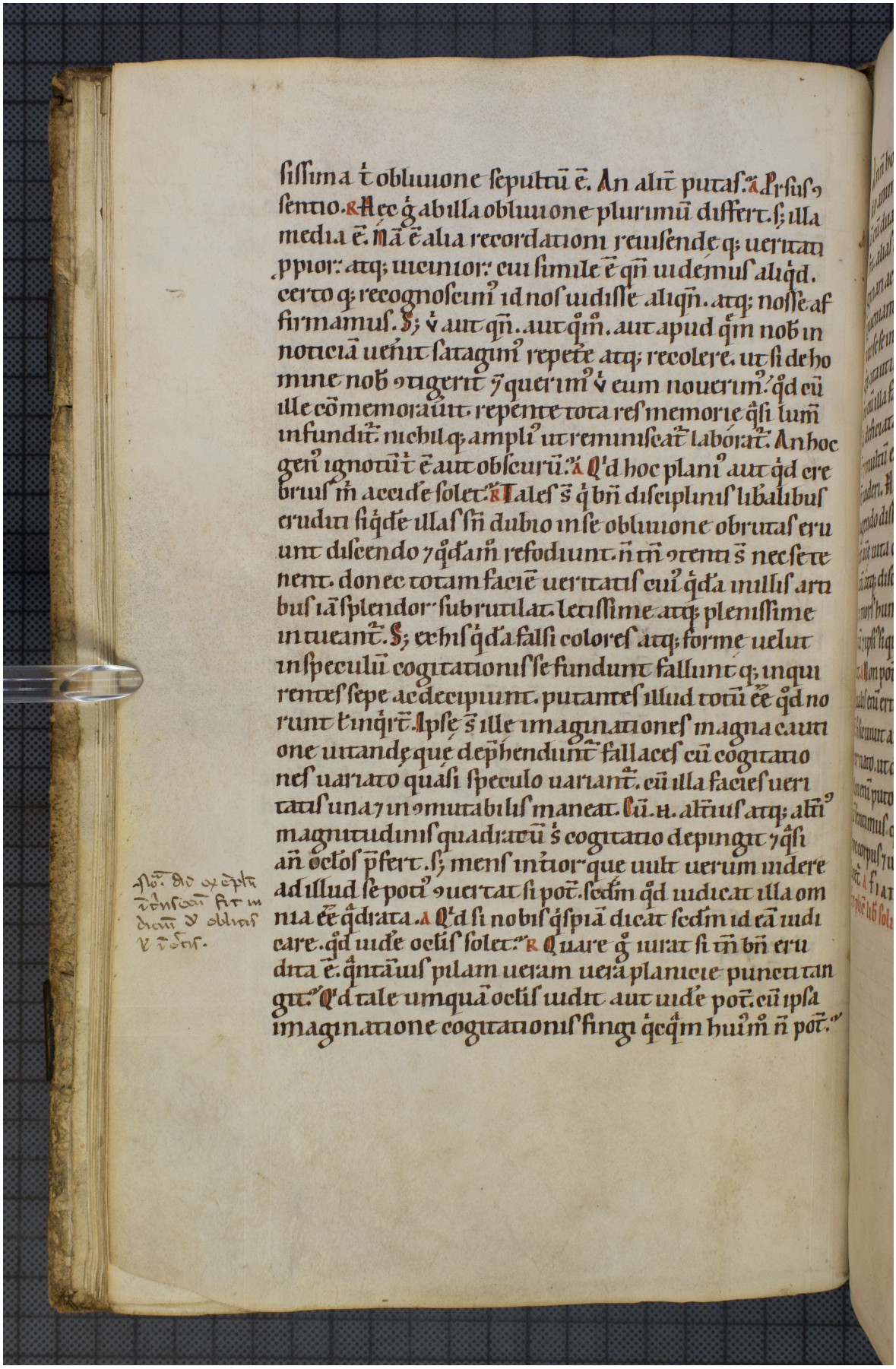

sissima t obliuione sepultū ē. An alit̄ putas? ℟ Prsus sentio. ℟ Hec ḡ ab illa obliuione plurimū differt. ſ; illa media ē. ñ ā ē alia recordatiom reuſende q; uerita ꝓpior: atq; uicinior: cui simile ē qñ uidemus aliq̄d. certo q; recognoscim̄ id nos uidisse aliqñ. atq; nosse affirmamus. ℣; ⁊ aut qñ. aut q̄m̄. aut apud q̄m nob in noticiā uenit satagim̄ repetē atq; recolere. ut si de homine nob ſugerit ⁊ querim̄ ⁊ cum nouerim̄. q̄d cū ille cōmemoraūit. repente tota res memorie q̄si lum̄ infundit. nichil q; amplī ut reminiscat̄ laborat̄. An hoc gen̄ ignotū t ē aut obscurū? ℟ Q'd hoc plan̄ aut q̄d ere brius in accidē solet? ℟ Tales ſ q̄ bñ disciplinis libalibus eruditi q̄de illas sñ dubio in se obliuione obrutas eruunt discendo ⁊ q̄dam̄ refodiunt. n̄ tm̄ orenta ſ necse tenent. donec totam faciē ueritatis cui q̄da mllis aruspicia splendor subrutilat. lectissime atq; plenissime intueant̄. ℣; ex his q̄da falsi colores atq; forme uelut in speculū cogitationis se fundunt fallunt q; inquirentes sepe ac decipiunt. putantes illud totū ee q̄d norunt t inq̄rūt. Ipse ſ ille imaginationes magna cautione uitande que deprehendunt̄ fallaces cū cogitationes uariato quasi speculo uariant̄. cū illa facies ueritatis una ⁊ in omutabilis maneat. ℟ Ū. h. alt̄ius atq; alt̄ magnitudinis quadratū ſ cogitatio depingit ⁊ q̄si añ oculos pfert. ſ; mens intuor que uult uerum uidere ad illud se potī uertat si pot. secm̄ q̄d uidicat illa omnia ee q̄drata. ℟ Q'd si nobis q̄spiā dicat secm̄ id eā uidicare. q̄d uide oculis solet? ℟ Quare ḡ iurat si tm̄ bñ erudita ē. q̄ntā uis pilam ueram uera planicie punctu tangit? Q'd tale umquā oculis uidit aut uide pot. cū ipsa imaginatione cogitationis fingi q̄q̄m huiusm̄ n̄ pot.

ſlō. Ad q̄ expta ⁊ dnsoā fit m dicā ⁊ obliuī ⁊ ⁊ ſors.